

Pobožne głoŕny ſ'bratſchojſkeje gmejny.

N°. 13.

Sgromazone ſ'pismow togo groby Zinzendorfa.

13.

Wot togo dnja, aſ' Jeſus, ten zloweſ' mimo ſ'chyſ'nogo grěcha, jo do ſ'wěta pſchiſ'cheſ', a ſ'chyſ'nu zloweznu ſ'laboſ'ež jo na ſ'e weſ'eſ', kotruž Bog do naſ'chogo ſ'chěla jo połožyl a kotruž ſ'e ſ'obu noſ'hmy taſ' dlujſ'ko, až naſ'che zlonki ſ'e połožyju do teje ſ'chiſ'cheje komorki: wot togo dnja jo to ta nejwoſ'ebnejſ'cha wěz, wot kotarejež ſ'toj piſ'ane: „Hoblaž' czo ſ'e togo Kněſ'a Jeſom Chriſ'tuſ'a; — a „Ja ſ'e žywim, glich niž ja, ale Chriſ'tuſ' ſ'e žywi we m'no.“ Toli jano to perwej naſ'cho wjaſ'eſ'e, taſ'e byſ'ch, kaſ'iž Won beſ'cho na ſ'wěſ'che, ga jo Won nam p'edſ'bildu woſ'tawil, a ta pomoga a hopoſ'ažo wězej, aſ' ſ'chyſ'na dobra huzba a ſ'chyſ'no napominaſ'e. „Kučdy buži taſ' myſ'lony, kaž Jeſus Chriſ'tuſ' teſ'e beſ'cho.“

Chtož jano ſ'a wenſ'ownymy pożytkami glěda, a ſ'a tym pſ'chaſ'cha, kaſ' ſ'woj wenſ'owny wjaſ'ym hupyſ'chnil, ale pla Jeſuſ'a ſ'ebe rady a pomogy nephyta, ten daloſ'ko pſ'chiſ'ch nebužo. Kaſ'i ty byſ'ch